

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 8P/335/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613213152
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kralovičová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2014:1613213152.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudkyňou JUDr. Andreou Kralovičovou, vo veci starostlivosti o maloletú Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, bytom ako matka, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Malacky, Záhorácka ul. č. 2942/60A, dieťa rodičov: Q. N., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, bytom M., W. ul. č. XXXX/XX a V. Z., nar. XX.XX.XXXX, št. prísl. SR, bytom Y. K., O. ul. č. XXX/XX., zastúpeného advokátkou JUDr. Ingrid Haulíkovou, AK so sídlom Malacky, Záhorácka ul. č. 100, o návrhu otca na zníženie výživného, takto

rozhodol:

Súd návrh otca z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.10.2013 sa otec domáhal zníženia výživného pre maloletú Q. zo sumy 200 Eur mesačne na sumu 30 Eur mesačne počnúc 01.11.2013. Svoj návrh odôvodnil zmenou pomerov, ktorá nastala na jeho strane od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti - uviedol, že je nezamestnaný, býva v podnájme, pribudla mu vyživovacia povinnosť k maloletej M., nar. XX.XX.XXXX.

Na pojednávaní dňa 15.07.2014 prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že je ochotný na maloletú Q. prispievať sumou vo výške 60 Eur mesačne.

Matka s návrhom otca nesúhlasila, poukázala na to, že dosiaľ určené výživné nie je postačujúce, vzhľadom na výdavky, ktoré jej v súvislosti so starostlivosťou o maloletú Q. vznikajú. Poukázala na skutočnosť, že otec aj napriek právoplatnému a vykonateľnému rozhodnutiu o zvýšení výživného pre maloletú, toto ani len nezačal riadne platiť, svojvoľne prestal platiť výživné pre maloletú v mesiaci máj 2012 a výživné vo výške 30Eur mesačne začal platiť v mesiaci august 2013. Poukázala na svoj zhoršený zdravotný stav, skutočnosť, že i napriek tomuto riadne pracovala, avšak v súčasnosti je už práceneschopná a je odkázaná iba na dávky nemocenského zabezpečenia.

Kolíznym opatrovníkom s návrhom otca nesúhlasil, poukázal na nezáujem a neochotu otca pracovať vzhľadom na ním vyslovený názor o mzde za prácu v regióne, kde býva. Poukázal na zdravotný stav matky, a s prihliadnutím na tento trval na zachovaní pôvodne určenej výšky výživného.

Na posledné pojednávanie vo veci nariadené na deň 15.07.2014 sa matka ani otec maloletej nedostavili, hoci o termíne pojednávania boli riadne upovedomení (obaja zobrali termín pojednávania na vedomie na predchádzajúcom pojednávaní dňa 19.06.2014), matka ospravedlnila svoju neúčasť, súhlasila s

rozhodnutím súdu vo svojej neprítomnosti, otec ospravedlnil svoju neúčast' prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 15.07.2014. Preto súd s poukazom na ustanovenie § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku konal a rozhodol v ich neprítomnosti za súčasného rešpektovania ústavne garantovaných práv ostatných účastníkov konania (článok 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

Súd vykonal dokazovanie vypočutím účastníkov konania, oboznámil sa s rozsudkom Okresného súdu Malacky č. 8P/321/2011-51 zo dňa 10.07.2012, s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. 11CoP 491/2012-70 zo dňa 05.02.2013, potvrdením o návšteve školy maloletej, jej výdavkoch, potvrdeniami o príjmoch oboch rodičov maloletej, ako aj ostatným obsahom spisovej dokumentácie a zistil, že rodičia maloletej nie sú manželia, ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. 13C 112/2002 zo dňa 14.03.2003, ktorým bola maloletá Q. zverená do osobnej starostlivosti matky a súd zároveň zaviazal otca maloletej prispievať na jej výživu výživným vo výške 2.000,- Sk mesačne.

Okresný súd Malacky rozsudkom č. 8P/321/2011 zo dňa 10.07.2012 zvýšil výživné pre maloletú Q. zo sumy 2.000,- Sk mesačne na sumu 200 Eur mesačne, počnúc od 01.09.2011. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 04.03.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. 11CoP 491/2012-70 zo dňa 05.02.2013.

V tom čase bola maloletá Q.iačkou 6. triedy Základnej školy v Z., do školy denne cestovala mestskou hromadnou dopravou, pri cestovných výdavkoch 0,35 centov za deň. Stravovala sa doma, záujmové krúžky nenavštevovala. Jej zdravotný stav bol dobrý, pravidelne však navštevovala endokrinologickú ambulanciu, kde bola sledovaná pre poruchy štítnej žľazy. Lieky neužívala, no vzhľadom k vyššie uvedenému lekárskeму nálezmu mala upravené stravovanie zamerané na zvýšenú konzumáciu rýb.

Matka bola vydatá, z manželstva nepochádzali žiadne deti. Spolu s manželom a maloletou Q. bývali v 4-izbovom byte v M., ktorého vlastníkom bol manžel matky. Pracovala v spoločnosti Q. M., s.r.o. so sídlom v Z. s čistým príjmom za rok 2010 vo výške 788,36 mesačne, za rok 2011 vo výške 810 Eur mesačne a za obdobie od januára do marca roku 2012 vo výške 501,90 Eur mesačne. Bola práceneschopná z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu a potreby absolvovania liečebného procesu (chemoterapia). Z toho dôvodu od marca roku 2012 poberala nemocenské dávky, ktoré jej boli za mesiace marec až máj 2012 vrátane vyplatené vo výške 575,65 Eur mesačne netto priemerne. Manžel matky bol zamestnaný s mesačným príjmom 940 Eur netto.

Otec bol zamestnaný v spoločnosti R. - H. W. s.r.o. so sídlom v G., pracovnú zmluvu mal uzavretú na dobu určitú - do 31.10.2012, s hodinovou odmenou za vykonanú prácu v sume 2,30 Eur. Bol slobodný, s maloletou sa stretával nepravidelne, na jej výživu prispieval vo výške stanovenej súdnym rozhodnutím - t. j. 67 Eur mesačne, iné vyživovacie povinnosti nemal. Zároveň súd zistil, že do februára 2012 otec pracoval v spoločnosti O. M. a. s., s priemerným mesačným príjmom 855 Eur mesačne, pracovný pomer s týmto zamestnávateľom ukončil ku dňu 28.02.2012 dohodou na vlastnú žiadosť (pri určovaní miery zvýšenia výživného preto súd s poukazom na ust. § 75 ods. 1 ZR, keďže otec nepreukázal žiaden taký dôvod, ktorý odôvodňoval nutnosť skončenia jeho pracovného pomeru u tohto zamestnávateľa, keď otec vedel, že má vyživovaciu povinnosť k maloletej Q.).

V súčasnosti maloletá Q. navštevuje Základnú školu v Z., so sídlom Z., M. ul. č. X, v septembri nastúpi do deviateho ročníka, do školy denne cestuje s výdavkami na cestovné vo výške 15,20 Eur mesačne (integrovaná doprava), platené záujmové krúžky nenavštevuje. Býva s matkou v rodinnom dome. Je zdravá, naďalej však má pre problémy so štítnou žľazou upravené stravovanie zamerané na zvýšenú konzumáciu rýb, nosí dioptrické okuliare. Matke vznikajú v súvislosti so starostlivosťou o maloletú výdavky primerané veku maloletej (učebnice - napr. pomocník z matematiky 5,50 Eur, učebnica nemeckého jazyka - Deutschmobil 33 Eur, anglického jazyka 8 Eur, geografie 2 Eur, mesačné vreckové - 10 Eur).

Matka maloletej je opätovne rozvedená, manželstvo s W. W., nar. XX.XX.XXXX, bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu č. 4C/88/2013 zo dňa 23.09.2013, právoplatným dňa 02.11.2013, z tohto

manželstva deti nepochádzajú. Žije v spoločnej domácnosti s maloletou Q., bývajú v staršom rodinnom dome, ktorý je vo vlastníctve matky maloletej, podľa jej vyjadrenia je v zlom technickom stave, na náklady spojené s chodom domácnosti mesačne vynakladá cca 86Eur (elektrina 70 Eur, voda 40 Eur / 3 mesiace, internet 6 Eur, mobilné telefóny 20 Eur), spláca hypotekárny úver s mesačnými splátkami vo výške 260 Eur, poistenie pre maloletú 20 Eur mesačne a 42,90/ 3 mesiace, poistenie matky 16 Eur mesačne. Má vážne zdravotné problémy (je onkologický pacient), je čiastočnou invalidnou dôchodkyňou s invalidným dôchodkom vo výške 312,40 Eur (dôchodok v uvedenej výške je matke vyplácaný od 01.01.2014, dovtedy od 22.05.2013 poberala dôchodok vo výške 307,90 Eur mesačne). Od 04.11.2013 je zamestnaná na skrátenej úväzok (6h/denne) v spoločnosti H. M., s.r.o., so sídlom Z., N. ul. č. X, za obdobie mesiacov november 2013 až apríl 2014 s príjmom vo výške 536,44 Eur netto. V období od 01.02.2009 do 31.03.2013 pracovala v spoločnosti GroupM Slovakia, s.r.o. na pozícii Financial administrator s priemerným mesačným príjmom v roku 2009 vo výške 733,23 Eur netto, v roku 2010 vo výške 788,36 Eur netto, v roku 2011 vo výške 810,18 Eur netto, v roku 2012 odpracovala len mesiace január a február s priemerným príjmom vo výške 752,87 Eur netto, v roku 2013 odpracovala len mesiace február a marec s príjmom za február 925,49 Eur a marec 3316,53 Eur (mesačná mzda vrátane odstupného); v období od 20.02.2012 do 17.02.2013 bola dlhodobo práceneschopná. Nemocenské dávky boli matke vyplatené v mesiaci január 2013 vo výške 581,90 Eur, v mesiaci február 2013 vo výške 319,10 Eur, v mesiaci máj 2014 vo výške 277,80 Eur. V období od 01.01.2014 do 30.06.2014 bola zamestnaná na Dohodu o vykonaní práce v spoločnosti W. M., s.r.o., kde odpracovala len mesiac január s príjmom vo výške 102 Eur. V súčasnosti už pracovať nemôže, keďže je zvýšené riziko infekcie, ktoré je pre ňu život ohrozujúce.

Otec žije v spoločnej domácnosti s partnerkou E. V. a s maloletou M. V., nar. XX.XX.XXXX., pochádzajúcou z ich vzťahu. Maloletá M. je zdravá.

Bývajú v byte, ktorý je vo vlastníctve matky otca maloletej s nákladmi na bývanie vo výške 165 Eur (nájomné 130 Eur mesačne, inkaso 35 Eur mesačne).

Partnerka otca je na rodičovskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok vo výške 203,20 Eur mesačne a prídavok na dieťa vo výške 23,52 Eur mesačne.

Otec je od 01.09.2012 nezamestnaný, evidovaný na ÚPSVaR Liptovský Mikuláš ako uchádzač o zamestnanie, poberá dávky v hmotnej núdzi vo výške 62,50 Eur mesačne a príspevok na bývanie vo výške 55,50 Eur mesačne. Podľa jeho vyjadrenia si dokáže zvýšiť svoj príjem krátkodobými brigádami (napr. zbieranie fliaš) cca o 50 Eur mesačne. Od 15.06.2012 do 31.08.2012 bol zamestnaný v spoločnosti R.-H. W., s.r.o. - personálna agentúra s príjmom cca. 400 Eur mesačne netto, pracovný pomer bol ukončený v skúšobnej dobe. U zamestnávateľa O. W. pracoval na základe Dohody o pracovnej činnosti v mesiacoch, marec, apríl a máj 2014 s hodinovou odmenou 2,20 Eur (odmena za mesiac marec 2014 - 34,64 Eur, apríl 2014 - 42,44 Eur, máj 2014 - 34,64 Eur). Otec maloletej má stredoškolské vzdelanie - vojenské gymnázium. Nie je vlastníkom nehnuteľností, je vlastníkom osobného motorového vozidla J. W. od 27.04.2011, partnerka otca je vlastníkom osobného motorového vozidla F. L. od 13.05.2014. partnerka otca je v súčasnosti na materskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok a prídavky na jedno dieťa, je slobodná, okrem maloletej M., nar. XX.XX.XXXX iné vyživovacie povinnosti nemá. Potvrdenie o príjme partnerky pred nástupom na materskú dovolenku otec aj napriek výzve súdu nedoložil.

Otec sa s maloletou sa nestretáva, naposledy sa stretli v decembri 2013, kedy ho maloletá prišla navštíviť.

Otec neplatí výživné riadne od septembra 2011, platil výživné iba do apríla 2012 v pôvodnej výške 2.000,- Sk, počnúc mesiacom máj 2012 neplatil výživné vôbec, začal platiť na maloletú výživné až v mesiaci august 2013 avšak iba vo výške 30 Eur mesačne.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 veta prvá, Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 154 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 163 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, rozsudok odsudzujúci na plnenie v budúcnosti zročných dávok alebo plnenie v splátkach možno na návrh zmeniť, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov.

Podľa § 163 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo pozbavení rodičovských práva a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možné zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že pre posúdenie schopností a možností rodiča v zmysle ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové (prípadne aj majetkové) pomery, ale jeho reálne zárobkové (prípadne aj majetkové) možnosti, dané okrem iného jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovných skúseností a pod. (R 74/1969). Pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti k maloletým deťom je treba mať na zreteli, že zaistenie tejto výživy sa týka nielen výživy vo vlastnom slova zmysle, ale všetkých nevyhnutných potrieb pre život kultúrneho človeka (R 30/1990).

Podľa článku 18 ods. 1, 2, 3 Dohovoru o právach dieťaťa, ktoré prijalo Valné zhromaždenie Spojených národov 20. novembra 1989, štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru musia vynaložiť maximálne úsilie na to, aby bola uznaná zásada, že obidvaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a rozvoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí byť pritom najlepší záujem dieťaťa.

Súd procesom dokazovania, pri zhodnotení všetkých rozhodujúcich okolností, s ohľadom na preukázané príjmy, zárobkové a majetkové pomery, schopnosti a možnosti oboch rodičov, ako i s ohľadom na odôvodnené potreby maloletej Q. dospel k záveru, že návrh otca na zníženie výživného je nedôvodný.

V čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti navštevovala maloletá Q. iesty ročník základnej školy, v súčasnosti ukončila ôsmy ročník základnej školy, do školy naďalej denne cestuje mimo miesta svojho bydliska. Je zdravá, má však dlhodobé problémy so štítnou žľazou, pre ktoré má upravené stravovanie zamerané na zvýšenú konzumáciu rýb, čo zvyšuje finančnú náročnosť jej stravovania (u maloletej ide o stav dlhodobý).

Je nepochybné, že vzhľadom k príprave maloletej na štúdium deviateho ročníka (monitor, príprava na strednú školu) jej potreby vzrástli, a nie sa znížili.

Otec maloletej zaznamenal jednu zásadnú zmenu svojich pomerov - pribudla mu vyživovacia povinnosť k dieťaťu zo vzťahu s jeho terajšou partnerkou. Skutočnosť, že je otec nezamestnaný, resp. odkázaný iba na príspevok v nezamestnanosti, súd do úvahy nebral, s poukazom na ust. § 75 ods. 1 ZR.

Súd opätovne poukazuje na svoje predchádzajúce rozhodnutie ako aj na rozhodnutie druhostupňového súdu ohľadom posledného zvýšenia výživného, keď oba súdy zhodne skonštatovali, že je v schopnostiach otca dosiahnuť vyšší zárobok (toto vyplynulo aj priamo z vyjadrenia otca pri prednese svojho návrhu, keď uviedol, že v mieste jeho terajšieho bydliska je priemerný zárobok 400 Eur a z kontextu výpovede otca tak vyplynulo, že za takúto mzdu nie je ochotný pracovať). Súd opätovne poukazuje na nezodpovedný prístup otca, ktorý už raz odmietol zamestnanie s príjmom vyšším ako priemerná mzda v hospodárstve, aj keď vedel, že má vyživovaciu povinnosť k maloletej Q. a v súčasnosti, keď má vyživovaciu povinnosť k ďalšiemu dieťaťu, nie je ochotný pracovať za 400 Eur mesačne, radšej poberá podporu v nezamestnanosti vo výške cca. 60 Eur mesačne. Súd poukazuje na skutočnosť, že otec údajne z tohto príjmu, resp. z príjmu, ktorý občas dosiahol podľa potvrdenia jeho doterajších zamestnávateľov, živí seba, svoju partnerku a maloletú M., okrem toho prispieva na prevádzku dvoch motorových vozidiel (ako on, tak aj jeho partnerka sú vlastníkami motorových vozidiel) a okrem toho platí vlastnej matke za prenájom bytu, v ktorom s terajšou rodinou býva - z týchto indícií je zrejmé, že otec musí mať aj iný zdroj príjmu, než ktorý udáva (podpora v nezamestnanosti a rodičovský príspevok partnerky), inak by nedokázal od doby, čo je oficiálne vedený v evidencii nezamestnaných a pracoval aspoň v rámci dohody o vykonaní prác (december 2012) , riadne žiť a prežiť aj spolu s rodinou. Súd preto neuveril tvrdeniu otca, že nie je schopný riadne prispievať na výživu maloletej Q.. Súd takisto poukazuje na nezodpovedný prístup otca k plateniu výživného na Q., keď i napriek skutočnosti, že vedel o zvýšení výživného na maloletú, neplatil ani len pôvodne určené výživné a sám a svojvoľne začal prispievať výživným na hranici zákonom stanoveného minimálneho výživného.

V príkrom rozpore s postojom otca k maloletej Q. a jej potrebám je postoj matky - tá i napriek svojmu vážnemu ochoreniu a náročnej a vyčerpávajúcej liečbe pracovala v riadnom pracovnom pomere a popri tom i v rámci dohody o vykonaní prác, takisto po priznaní čiastočného invalidného dôchodku v pracovnej aktivite pokračovala, pokiaľ to jej zdravotný stav dovoľoval. V súčasnosti je matka aj s maloletou odkázaná iba na poberanie dávok nemocenského poistenia a čiastočného invalidného dôchodku, vzhľadom k jej zdravotné mu stavu už pracovať nemôže.

Je preto na otcovi, ktorý má primerané vzdelanie a je zdravý, aby prebral na seba svoju zodpovednosť prispievať riadne na potreby maloletej Q., ktorá rastie, pripravuje sa na štúdium na strednej škole, jej potreby sa neustále rozvíjajú. otcovi nič nebráni, aby si hľadal primerane ohodnotenú prácu - tvrdenie otca, že v regióne, kde býva, práca nie je alebo je ohodnotená maximálne sumou 400 Eur neobstojí - je na otcovi, aby si prácu hľadal aj vo vzdialenejších oblastiach tak, aby si splnil svoju zákonnú povinnosť a poskytol tak svojmu dieťaťu prostriedky na jeho rozvoj a výchovu. Takisto súd poukazuje na skutočnosť, že otec má dve vyživovacie povinnosti - nielen k svojmu novonarodenému dieťaťu - toto nemôže uprednostňovať pred potrebami maloletej Q., ale má k nim pristupovať rovnako a rovnako sa im snažiť prispievať na výživu (otec vyčíslil výdavky na mal. M. sumou 81 Eur - plienky a mlieko, avšak maloletej Q. prispieva iba sumou 30 Eur mesačne, pričom je zrejmé, že potreby tohto dieťaťa sú neporovnateľne vyššie ako potreby maloletej M.).

Na základe uvedených skutočností návrh otca ako nedôvodný zamietol

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1, písm. a) O. s. p., nakoľko sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie, a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom tunajšieho súdu, písomne vo dvoch vyhotoveniach, s náležitosťami podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáhať.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.